

“मीठे बच्चे— बेहदका बाबाद्वारा तिमीले धेरै उच्च पढाइ पढिरहेका छौ। बुद्धिमा छ पतित-पावन परमपिता परमात्माका हामी विद्यार्थी हौं, नयाँ दुनियाँको लागि पढिरहेका छौं।”

प्रश्न:— रूहानी सरकारको इनाम कुन बच्चाहरूलाई मिल्छ?

उत्तर:— जसले धेरैलाई आफू समान बनाउने मेहनत गर्छन्। सेवाको सबूत दिन्छन्, उनीहरूलाई रूहानी सरकारले धेरै ठूलो इनाम दिनुहुन्छ। उनीहरू भविष्यमा २१ जन्मको लागि उच्च पदको अधिकारी बन्छन्।

ओम् शान्ति। बाबाले भन्नुहुन्छ बच्चाहरूलाई, मद्वारा तिमी बच्चाहरूले पढाइ पढिरहेका छौ। यो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँको लागि, अरू कसैले यस्तो भन्न सक्दैन, हामी नयाँ दुनियाँको लागि पढिरहेका छौं। जति राम्ररी पढ्छौ त्यति २१ जन्मको लागि तिमी प्रारब्ध जम्मा हुन्छ। बेहदका बाबाद्वारा बेहदको पढाइ पढिरहेका छौ। यो बेहदको पढाइ धेरै उच्च पढाइ हो। अरू सबै त पाई-पैसाको पढाइ हो। त्यसैले यस बेहदको पढाइमा जति तिमीले पुरुषार्थ गर्छौ त्यति उच्च पद पाउँछौ। तिमीहरूको बुद्धिमा सदैव यी कुरा रहनुपर्छ, हामी पतित-पावन परमपिता परमात्माका विद्यार्थी हौं र नयाँ दुनियाँको लागि पढिरहेका छौं त्यसैले तिमीले कति राम्रो पुरुषार्थ गर्नुपर्छ, पढेर हामी पहिला बाबाको पासमा जान्छौं फेरि आ-आफ्नो पढाइ अनुसार गएर नयाँ दुनियाँमा पद पाउँछौ। त्यो हो लौकिक पढाइ, यो हो पारलौकिक पढाइ अर्थात् परलोकको लागि पढाइ। यो त पुरानो पतित लोक हो। तिमीलाई थाहा छ— हामी नर्कवासी बाट स्वर्गवासी बनिरहेका छौं। यो कुरा घरी-घरी याद आउनु पर्छ अनि तिमी दिमागमा खुशी चढ्दछ। विवाह आदिमा जाँदा धेरै बच्चाहरूले बिर्सन्छन्। पढाइ कहिल्यै बिर्सनु हुँदैन अझै खुशी हुनुपर्छ। भविष्यमा २१ जन्मको लागि हामी स्वर्गका मालिक बन्छौं। जसले राम्ररी धेरैलाई आफूसमान बनाउँछ, उसले अवश्य फेरि उच्च पद पाउँछ। यो रहस्य अरू कसैको बुद्धिमा बस्न सक्दैन। सेवा गर्ने पनि अक्कल हुनुपर्छ। विभाग भिन्ना-भिन्नै हुन्छन्। स्लाइड बनाउनेहरूलाई पनि बाबा भन्नुहुन्छ, स्लाइड एउटै नापमा होस् जुनसुकै पनि प्रोजेक्टर चलाउन सकियोस्। सबैभन्दा पहिलो स्लाइड होस् परमपिता परमात्मा सँग तिमी के सम्बन्ध छ? अनि उसले बुझोस् परमपिता परमात्मा हाम्रा पिता हुनुहुन्छ। उहाँबाट के वर्सा मिल्छ? फेरि देखाउनु पर्छ त्रिमूर्ति ब्रह्माद्वारा हामीलाई यो सूर्यवंशी पद मिल्छ। तिमीले पनि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ नयाँ दुनियाँको लागि। अहिले तिमी छौ संगममा, पावन दुनियाँ बनाउँछौ। तिमी बुद्धिमा अहिले स्मृति आएको छ। वास्तवमा हामी ५ हजार वर्ष पहिला देवी-देवता थियौं। फेरि राज्य गुमायौं। बाँकी यो राजाई आदि लिन्छन्। ती सबै हदका कुरा हुन्। तिमी हो बेहदको लडाईं, श्रीमत अनुसार तिमी ५ विकार रूपी रावणका साथ लड्छौ। तिमीलाई थाहा छ— ड्रामामा हार-जितको पार्ट छ। हरेक ५ हजार वर्ष पछि यो ड्रामाको चक्र घुम्छ। त्यसैले अब तिमी बच्चाहरू श्रीमतमा चल्नु पर्छ, जसलाई जुन निर्देशन मिल्छ। प्यारा बच्चाहरूले भन्दछन् हामीले बुझ्दछौं तर कसैलाई बुझाउन सक्दैनौं। यो त नबुझे जस्तै भयो। जति स्वयंले बुझेको हुन्छ त्यत्रै पद पाउँछ। बुद्धिमा स्वदर्शन चक्र घुमि नै रहन्छ। स्वदर्शन चक्रधारी तिमी बन्छौ। अरूलाई यदि आफू समान बनाएको छैन भने सेवाधारी ठहरिएन, त्यसैले पूरा पुरुषार्थ गर्नुपर्छ।

अरूलाई पनि सिकाउनु पर्छ। ब्राह्मणीहरूले हरेकको लागि मेहनत गर्नुपर्छ। शिक्षकहरूले धेरै मेहनत गर्छन् तब त इनाम मिल्छ। तिमीलाई पनि सरकारबाट धेरै सम्मान मिल्छ। सेवाको सबूत निकाल्नु पर्छ। लापर्बाही गर्नु हुँदैन। यहाँ एउटै कक्षामा हरेक प्रकारको पढाइ हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी भविष्यमा गएर देवी-देवता बन्छौ। विनाश पनि अवश्य हुने नै छ। जसरी कल्प पहिला स्वर्गमा भवन आदि बनाएका थियौं त्यही फेरि बनाउनेछौं। ड्रामाले मदत गर्छ। त्यहाँ त ठूला-ठूला भवन ठूला-ठूला तख्त बनाउँछन्। यहाँ कहाँ त्यति ठूला सुन-चाँदी आदिका भवन छन्। त्यहाँ त हीरा-जुहारत पत्थर जस्तै हुन्छ। भक्तिमा नै यति धेरै हीरा-जुहारत हुन्छन् भने के सत्ययुगको आदिमा हुँदैनन्। हुन त धनवानहरूले यहाँ राधा-कृष्ण अथवा लक्ष्मी-नारायण आदिलाई सजाउँछन्। सुनका गहना आदि पहिराउँछन्। बाबालाई याद छ, एक सेठ थियो उसले भन्यो लक्ष्मी-नारायणको मन्दिर बनाउँछु, त्यसको लागि नयाँ गहना बनाउनु छ। त्यतिबेला त धेरै सस्तो थियो। अनि सत्ययुगमा के होला। भक्तिमार्गमा धेरै माल थियो, जुन सबै लुटेर लगे। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सारा थाहा भएको छ। यो पढाइ हो धेरै उच्च। साना-साना बच्चाहरूलाई पनि सिकाउनु पर्छ। राजविद्या सँगै यो विद्या पनि दिइराख। शिवबाबाको याद गराइराख। चित्रमा सम्झाऊ। बच्चाहरूको पनि कल्याण गर। शिवबाबा स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ। तिमीले शिवबाबालाई याद गर्नु भन्ने स्वर्गका मालिक बन्छौ। अविनाशी ज्ञानको विनाश त हुँदैन। अलिकति मात्र सुनाउनाले पनि राजधानीमा आउँछ। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। त्यो फेरि कहाँ गयो? मैले तिमीलाई सम्झाउँछु अर्थात् तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाइदिन्छु। सिकाएमा सिक्छौ, मेहनत गर्नुपर्छ। फाल्नु कुरामा समय खेर फाल्नु हुँदैन। लापर्बाही गरेमा धेरै पछुताउँछौ। पिताले धन कमाएर बच्चालाई दिएर जान्छन्। अब त सबैको विनाश हुनेछ। अहिल्यै पनि कति लडाईं-झगडा मृत्यु आदि भइरहन्छन्। यो केही पनि होइन। अब करोडौंको संख्यामा विनाश हुन्छ, सबै डढेर मरेर समाप्त हुनेछन्। कब्रिस्तान बन्नेछ अनि मात्र परिस्तान बन्नेछ। कब्रिस्तान त ठूलो हुन्छ परिस्तान त सानो हुनेछ। मुसलमानले पनि भन्छन् सबै मरेतुल्य छन्। खुदा आएर सबैलाई जगाउनुहुन्छ र वापस लैजानुहुन्छ। यतिबेला सबै आत्माहरू कुनै न कुनै रूपमा छन्। चिहानमा शरीर छ, बाँकी आत्मा गएर अर्को शरीर लिन्छ। यतिबेला मायाले सबैलाई मरेतुल्य बनाएको छ। सबै मरेका छन्। समाप्त हुँदैछन् त्यसैले कसै सँग दिल लगाउनु हुँदैन। दिल लगाउनु छ एक सँग। आखिरमा तिम्रो सबै सँग ममत्व मेटिन्छ। एक बाबालाई याद गर्नु छ, पुग्यो। तिमीले सम्झन्छौ हामीले यो पढाइ भविष्य २१ जन्मको लागि पतित-पावन बाबाद्वारा पढिरहेका छौं। परमपिता परमात्मा मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ। आत्मा पनि चैतन्य हो। आत्मा शरीरमा नआएसम्म शरीर जड हो। आत्मा नै चैतन्य हो। अहिले आत्मालाई ज्ञान मिलेको छ। हरेक आत्मामा आ-आफ्नो पार्ट निश्चित भएको छ। हरेकको अभिनय आ-आफ्नो छ। अद्भुत ड्रामा छ, यसलाई प्रकृति भनिन्छ। यति सानो आत्मामा कति पार्ट रहेको छ। यी रूहानी कुराहरू जुन परम आत्माले बसेर तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ। सयर गराउनुहुन्छ, यो पनि ड्रामा बनेको छ, जुन ड्रामामा निश्चित छ, त्यसको साक्षात्कार गराइरहनुहुन्छ। हुन त खेल पहिलेदेखि नै अनादि बनेको छ तर मनुष्यले जान्दैनन् यो अनादि हो। तिमीले त सबै कुरा जान्दछौ। जे जति हुन्छ, एक

सेकेण्ड पछि त्यो बित्छ। जुन बित्छ, तिमीले सम्झन्छौ यो ड्रामा थियो। बाबाले सम्झाउनु भएको छ, सत्ययुगदेखि लिएर के-के पार्ट भएको छ। यी कुरा दुनियाँले जान्दैन। बाबाले भन्नुहुन्छ मेरो बुद्धिमा जुन ज्ञान छ, त्यो तिमीलाई दिइरहेको छु। तिमीलाई पनि आफूसमान बनाउँछु। यो कुरा त जान्दछौ सारा दुनियाँ भ्रष्टाचारी छ। तर सबैभन्दा पहिला पावन बन्नु र बनाउनु पर्छ। तिमीले सिवाय कसैले पवित्र बनाउन सक्दैन।

अब बाबाको श्रीमतमा चलेर दैवीगुण धारण गर्नुपर्छ। धेरै मीठो बोल्नुपर्छ। कुनै पनि तीतो बोली ननिस्कोस्। सबै प्रति दया गर्नुपर्छ। तिमीले सबैलाई सिकाउन सक्छौ— भगवानुवाच मनमनाभव। उनीहरूलाई यो थाहा छैन भगवान् को हुनुहुन्छ र उहाँले कहिले गीता सुनाउनुभयो। तिमीले अहिले जान्दछौ भगवानुवाच— अशरीरी बन। देहका सबै धर्म, म मुसलमान हुँ, पारसी हुँ, यो सबै छोडिदेऊ। को कसले भन्नुहुन्छ? आत्माहरू त सबै आपसमा भाइ-भाइ हुन्। एक बाबाका बच्चा हुन्। आत्माहरूले आफ्ना भाइहरूलाई सम्झाउँछन्, बाबाले भन्नुहुन्छ म एकलाई याद गर्नु भन्ने तिमी मुक्तिधाममा जान्छौ। सबै निर्वाणधाम जानेहरू हुन्। दुई शब्द नै याद गरेर सम्झाउनु पर्छ। भगवान् सबैका एक हुनुहुन्छ। कृष्ण त हुन सक्दैनन्। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— देहको सबै धर्म त्यागेर म एकलाई याद गर। आत्माको प्रकृतिको आधार लिएर यहाँ पार्ट खेल्छ। क्राइस्टलाई भन्छन् अहिले उनी भिखारी छन्। सबैको पुरानो जुता हो। क्राइस्टले पनि अवश्य पुनर्जन्म लिएका होलान्। अहिले त अन्तिम जन्ममा होलान्। यी सन्देश वाहकहरूलाई पनि बाबा नै आएर जगाउनुहुन्छ। पतितलाई पावन बनाउने एउटै बाबा हुनुहुन्छ। सबैले पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा तल आउने पर्छ। अहिले कलियुगको अन्त्य हो। पछि गएर यो पनि मान्नेछन्। बाबा आउनु भएको छ भन्ने आवाज निस्कने छ। महाभारी लडाईँमा भगवान्को नाम छ नि। तर नाम फेरिदिएका छन्। विनाश र स्थापना यो त भगवान्को नै काम हो। बाबाले नै आएर स्वर्गको द्वार खोल्नुहुन्छ। तिमीले बोलाउँछौ बाबा आउनुहोस्, आएर वैकुण्ठको द्वार खोल्नुहोस्। बाबा आएर तिमीद्वारा द्वार खोल्नुहुन्छ। शिव शक्ति सेना तिमी नाम प्रख्यात छ। तिमीलाई पाण्डव किन भन्छन् किनकि तिमी रूहानी पण्डा हौ, स्वर्गको मार्ग बताउँछौ। बाबा बसेर सबै शास्त्रहरूको सार बताउनुहुन्छ। यी कुरालाई उनैले बुझ्दछन् जसले कल्प पहिला बुझेका छन्। हामी आत्माहरू पण्डा हौं सबैलाई शान्तिधाममा लैजान्छौं फेरि सुखधाममा आउनु पर्छ। दुःखधामको विनाश हुनुपर्छ— यसैको लागि यो महाभारत लडाईँ हुन्छ। तिमी बुद्धिमा सबै विस्तार छ। मनमनाभव, मध्याजीभव यसमा सबै ज्ञान आउँछ। जसरी म बाबा ज्ञानको सागर हुँ, तिमी बच्चा पनि बन्छौ। केवल दिव्य दृष्टिको चाबी मैले आफू सँग राख्छु। त्यसको सट्टा फेरि तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु। म बन्दिनँ। यो फरक हुन्छ। दिव्य दृष्टिको पार्ट पनि तिमी काममा आउँछ। भावनाको चना दिन्छु। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— जगत् अम्बाको कति मेला लाग्छ। लक्ष्मीको त्यति मेला लाग्दैन। कति फरक छ। लक्ष्मीको चित्रलाई धन मिलाउनु भन्ने सन्दूकमा राख्छन्। भक्तिमार्गमा मिल्छ चना, ज्ञानमा मिल्छ हीरा। लक्ष्मी सँग केवल धन माग्छन्। उनी सँग यस्तो भनिदैन बच्चा दिनुहोस्, स्वास्थ्य दिनुहोस्। जगत् अम्बा सँग सबै आशा लिएर जान्छन्।

अब तिमीलाई थाहा छ- हामी पूज्य थियौं, अहिले पुजारी बनेका छौं फेरि पूज्य बन्छौं। ज्ञानद्वारा उज्यालो मिलेको छ प्यारा प्यारा बच्चाहरूलाई। तिमी कति अनुपम बनेका छौ। ज्ञान अंजन सतगुरुले दिनुभयो.... तिमीले ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानिसकेका छौ। बुद्धिमा आएको छ त्यसैले तिमीले यस पढाइलाई कति कदर गर्नुपर्छ। त्यो पढाइ तिमीले जन्मजन्मान्तर पढ्दै आएका हो, के मिल्छ? चना। यो पढाइ एक जन्म पढ्नाले तिमीलाई हीरा-जुहारत मिल्छन्। अब पुरुषार्थ गर्नु तिमी बच्चाहरूको काम हो। नपढ्ने हो भने यसमा शिक्षकले के गर्ने? कृपा को त यहाँ कुरै हुँदैन। संगममा देवताहरूको सारा राजधानी स्थापन भइरहेको छ। योगबलबाट तिमीले आफ्नो विकर्मको विनाश गर्छौ र ज्ञान बल अर्थात् ज्ञानद्वारा तिमी कति उच्च बन्छौ। ज्ञानसागर र ज्ञान नदीहरूद्वारा स्नान गर्नाले सद्गति हुन्छ। बच्चाहरूलाई सम्झाउने युक्तिहरू मिलिरहन्छन्। ड्रामा प्लान अनुसार जसले कल्प पहिला सम्झाएको छ उसैले सम्झाइरहन्छ। बच्चाहरू पनि नम्वरवार आइरहन्छन्। ब्राह्मण कुलको उन्नति हुनुपर्छ। तिमी बच्चाहरू महादानी बन्नुपर्छ। जोसुकै आए पनि उनीहरूलाई केही न केही सम्झाइराख। शंखध्वनि गर्नुपर्छ। यहाँ तिमीले जति धारणा गर्छौ त्यति घरमा हुँदैन। शास्त्रहरूमा पनि मधुवनको गायन छ, त्यहाँ मुरली बज्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) पढाइको धेरै कदर गर्नुपर्छ। बाबाद्वारा कृपा आदि माग्नु हुँदैन। ज्ञान र योगबल जम्मा गर्नु छ।
- २) दयावान बन्नुपर्छ। मुखबाट कहिल्यै तीतो वचन बोल्नु हुँदैन। सदा मीठो बोल्नुपर्छ। आफू समान बनाउने सेवा अवश्य गर्नुपर्छ।

वरदान:- सुख स्वरूप बनेर सबैलाई सुख दिने मास्टर सुखदाता भव

संगमयुगी ब्राह्मण अर्थात् दुःखको नाम-निशान नभएको किनकि सुखदाताका बच्चा मास्टर सुखदाता हो। जो मास्टर सुखदाता, सुख स्वरूप छन् उनीहरू स्वयं दुःखमा कसरी आउन सक्छन्। बुद्धिद्वारा दुःखधामलाई किनारा गरिदिए। उनीहरू स्वयं त सुख स्वरूप रहन्छन् तर अरूलाई पनि सदा सुख दिन्छन्। जसरी बाबाले हरेक आत्मालाई सदा सुख दिनुहुन्छ त्यसैगरी जो बाबाको कार्य त्यो बच्चाहरूको कार्य। कसैले दुःख दिइरहेको भए पनि तिमीले दुःख दिन सक्दैनौ, तिम्रो स्लोगन छ “न दुःख देऊ, न दुःख लेऊ।”

स्लोगन:- हर्षित र गम्भीर बन्ने सन्तुलन धारण गरेर एकरस स्थितिमा स्थित रहने गर।